

REDACȚIA

IN STRADA GERMANA Nr. 2, (TIPOGRAFIA C. P.-CONDURATU)

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDU

ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CATU P'UNU ANU SÉU SÈSE LUNI

Pentru capitala Bucurescî :

Pe unu anu (52 numere)	lei 24
Pe sese luni (26 numere)	lei 12
Unu singură exemplară	banii 50
Linia de reclame și inserțiuni	lei 2

In Bucurescî, abonamentele nu se facu de cătă la
administrația diarului, pe banii gata.

ADMINISTRAȚIA

IN STRADA GERMANA Nr. 2, (TIPOGRAFIA CONDURATU)

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSA

ABONAMENTELE

INCEPU NUMAI CU NUMERELE 1, 13, 26 SI 39.

Pentru districte și străinătate:

Pe unu anu (52 numere)	lei 27
Pe sese luni (26 numere)	lei 14
Unu singură exemplară	banii 55
Linia de anunțuri	banii 30

Pentru străinătate pe anu (52 numere) .....

Din districte, abonamentele se trăimită prin mandate postale; din străinătate în numerară.

— Diarulă apără uă-dată pe săptămână: DUMINECA. — Redactore, SCUTURELÜ. — Administratore, COST. T. STOENESCU. —

SUB-LOCOTENENTUL ALEXANDRU I. DANESCU

Mortă ca bravă în luptă de 30 Augustă la PLEVNA.

SUMARIU

1. — Să vă punete poftă în cu.
2. — Conu Mascarache să teme de ciomegele domniei-săle.
3. — Totușe și de ceva folosu eclipsă felinarelor.
4. — Dică nu credeți depeșe, duceți-vă la fata locului și constatați.
5. — Cântați în limbațiul florilor și vedeați ce însemnă.
6. — Că dori să tocă vădată nasurile grise.
7. — Multe văduve urechile, multe audii ochii.
8. — Bine e când să aduce omul amintire.
9. — Măncare-ără și oreci bibliotecă.
10. — Ultime scris administrative și financiare.
11. — Anca unu martir pentru patria, dedicată României sloboză de gură.

AZI SI ERI.

Noi voimă că năstră tără
Să nu aibă sorte amară
și bravură a căstiga;
Voil, nu vreți de cătă putere,
Să luati stupul cu miere,
Cârma tără spre-a 'nhăta!

Noi voimă mândra virtute
Să dea rădele'i plăcute,
Veritatea spre-a trona;
Voil, nu vreți de cătă putere,
Să luati stupul cu miere,
Cârma fără spre-a 'nhăta!

Noi voimă ca armonia
Să guerne România,
Vrajbă de-a se spulberă;
Voil, nu vreți de cătă putere,
Să luati stupul cu miere,
Cârma tără spre-a 'nhăta!

Noi vremă cinstea să domnească
Pă popor să cărmăușă,
Totg cei răi a se-arunca;
Voil, nu vreți de cătă putere,
Să luati stupul cu miere,
Cârma tără spre-a 'nhăta!

Venită dăr strigoai și nopti
Si pueră pă tără sorti...
Invective aruncați;
Căci decă veți lua puterea
Inhăndă stupul cu miera,
Ore ce-o să căscigă! ?...

Moise.

D'ALE DILEI

Regularisela și eră regularisela!

Cu regularisela a dus-o dolofanulă de la Golășei, regularisela viserà, la regularisela se găndesc. Căci, nici una nici două, țoropocu senatului uă telegramă prin care spune că nu se poate mișca din casă, din cauză că 'i e frică se nu 'lă calce hoțit, că — de să 'șia înarmată bucătarul și vizitiul, împreună cu ipo-

FOIȚA GHIMPELUI

Fiuindă că s'a pornită lumea pă episod ghiunghiurlă, dămă și noi cititorilor și mai alesu cititorilor năstre unu specimenu ejusdem farinel.

ONBASA MUSTAFĂ

EPISODU DIN ACTUALULU RÈSBOIU

PROLOGU

Cine — scoborindă și urcându dealul Schitu-Măgureanu — a vădut chiar lăngă biserică uă gingășă și modestă bragăriă, d'asupra căreia să mai odihnesce unu etagi compusu dintr'u singură odaie în papainoge.

Amu admirat, de căte ori amu trecută p'acolo, gustul arhitecturii tui cesci care dă clădirei, aerul grădinilor semidene.

Acăstă admirătire mă facea să mă opresc adesea la braggeria lui Mustafă, să'l facă alisverişu de două și chiar de trei parale. Din tōte orientalele Zaharicale și patiseri, Mustafă facea mai cu artă bigi-bigă. Amu vădut chiaru eū, uă multime de visitatori cum ișă lingea degetele cāndu ilă măncău.

Dér statoniciă nu e pă pămăntă și a ăsă poetul.

Acum vr'ă să se luă, trecendu pă acolo, văduvă prăvălia închisă. Mustafă nică-eră.

Unu vecinu imă spuse istoria lui:

Să dusese să'șă apere patria!

chimena'ī mutră, totușă să vie nu echipă păne nu i s'o trămite unu escadronu de dorobanți ca să 'lă păzescă.

Dér, stăndu strimbă și vorbindu dreptu, bietul omă are dreptate. A pătit-o dumnele cu jăpanul de Paraschivescu și 'i-a fostu destulă. Acum... cine să fraptă la ciorbă suflă și 'n iaurtă.

Unii spună că aceia pe care d-sea 'i poroclesce „hoț“ n'ară fi alt-ceva de cătă fostu dumisale ciutaci din cadrele electorale, că nu le-ară fi plătitu léfa pe vr'o doi ani, de să ei, bieții omeni, au spartu multe capete, au ruptu multe picioare să'u pungășită sute și miș de allegători. Astfel, indignați de calicia Golașelui, s'ară fi hotărătu se 'i-o facă d'a buna, trămităndu-i vorbă chiară prin visitiū, care și elu e d'ăi loră, că — de nu le-o plăti icosarii ce le datorescă — au se'i ieă și singuri.

Intrebarea vine acum : ce naiba facă cei-lăi copii din céta lui Baboiu și protopopului Tache? Ce facă șefii vestitelor cadre de dincolo și de dincöce de Milcovă? Ce facă Hioții, Murații, Ciulfii, Folostinii, Chipili, Roșescii, Zalomitescii, Nicolaicii și toți cei-l-lalți fosti prefecti, fosti ciorbagii, fosti tari și mari sub Las-Cat-aratii-ghis?

Cătă era la putere, sciau să se plece păne la pămăntu, cu mânele la peptu, și se'i sărute pulpanele hainelor, papuci și tichia de năpte. Acum ense lasă pe bietul crestinu năpustită la Golășei și espusă calcavurilor unoru însetoiați, alu căroru bietu icosară l'a păpatu popa Tache, d'eră pentru care conul Lăscaie e răspundătoru acolo, precum Principele Giupică și răspundătoru aici.

Acăstă ingratitudine ne umple de cea mai adâncă măhnire, și de aceia, vădându intr'ensă decadință morală și materială a partitei năstre conservatoare - bătătorie - sugătoare, nici că mai vremă să ne ocupăm de alte afaceri, ci aruncăm condeiul că se plecăm călare pe bătu de alună spre apărarea „nobilei victime de la Golășei.“

DIALOGU ERNATICU

(FRAGMENTU TRAGICU)

(Acțiunea se petrece în capul Bulevardului)

Evdochita

Dragul meu, ce vreme rece,
Prin șosea frigului imă trece.
De măști duce către casă,
Alte griji mai greu m'apăsă,
Căci n'amă lemne, unu crămpieii;
Mi-o fi inghețată Grivei.

— Ancă unu martir pentru patria! —

* * *

Iscarea conflictului Orientului, pe care de multă vreme o prevedea Mustafă, apăsa ca unu bolevanu pe pieptul artistului în bigi-bigi și mai curându sau mai tardiu elu dorea ca sultanul să pue măna pă Constantinopole.

Elu ișă dise în fine, Padișahul nostru în marea lui întreprindere are trebuință de brațe, de ce să n'alergă și eū sub salvari Profetului nostru?

Mustafă era Turcă; elu ișă ținea vorba.

Rușii să afluă ancă la Petersburg cāndu elu făcea parte din garnizona Nicopolei.

In mai multe rânduri Sultanul voi s'ă înalte la rangul de pașă, grație peșcheșului cei trămitea (unu felu de rahat cu slăină de purcel) dar elu preferă să rămăne simplu soldat și să se măngăe că și-a apărătua patria cu săngele și braga sa.

Căndu Rușii de la Brăila, bombardau cu distructoarele loru topuze cetatea Nico-poliei bravul Mustafă, de să nu era din artileria, dădea adesă cu tunul către forturile inimice.

Intr'na di prim exactitatea tirul său, isbi cu unu obuzu dreptu în frunte pe unu svinturat purice care ședea cocoțat în vîrful celui mai înalt arbore după celu-l-altu malu alu Dunărei. Pentru acăstă bravură, Mustafă primi cavaleria Medjide, iar peste căte-va dile, făcându prisonier unu nou purice, tocmă pă cāndu voia să treacă pă lăngă lata sa cefă primi ordinul Osmanie și cu elu titlul de gazi.

Atașatul Englez din acăstă localitate la vederea lui Mustafă ară și ăsă :

Onufriță

Draga mea, n'ai ce te plângă
Cătă mașă ai în vine săngă,
Uite-te și vezi mai bine
Că n'amă haine va de mine;
Pirpiri și nemâncău
Parcă sunt unu dracă băltău.

Evdochita

Dragul meu nu'mă spune mie
Că mai mare calicie
Să ține de capul meu;
Nici nu potă să fiu mai rău.
Galosii să'u găuriu.
Pălăria s'a 'nvechiită.

Onufriță

Draga mea, nu ai ce țice,
Ești multă mai neferică;
N'amă nici ghete, nici ciorapă.
Amă ajunsu în totul napă.
Décă nu m'o ișă înfoli,
Nu sciu cum voi mai trăi.

Ambii

Așa dăr și prin urmare,
Fiindă că n'avemă de mâncare,
Nici cu ce ne imbrăca,
Aideți a ne preumbă;
Căci nefiindă felinare
Pote vomă ciordi ceva!

Jenică flulă.

DE-PE-SELE TELEGARICE

In urma numeroselor succese ale Turcilor și căstigarea Carsulu, Sultanul s'ară fi hotărătu să facă pace dăr acum nu mai vrea profetul.

Uă ulema scăpândă din balamucă, tomai cāndu voia să mărgă să felică pă sultanalul pă princu și trămisu surghiumă. In curând Salvarit lui Mahomet voră filfăi pe zidurile Stambulului.

Alătări a scăpatu din Plevna unu căine cu căda el urechile tărate.

Corespondintele Al. Ciuru ișă dă cu părerea că căda și urechile nefericitulu căine au fostu confiscate de armata turzescă pentru a'și asigura provisie de cărnuri ancă pentru căte-va dile.

Décă răsboiul actualu nu se va termina păne dimineață, chestia orientulu să va complica cu desăvărsire, căci China și Japonia sunt gata să intre în acțiună. Japonezii au și trămisu deja misionari la marea Alcazar din București.

Ni se depezează directu din Roma următoarele amănuște despre sănătatea papei :

Adă, 1 Apriliu 1878, prea sfintenia sa a bănu' 5 clondire cu apă de Buda, pentru a arăta dragostea către Unguri, și totu... Viața sa a devenită dăr amenințată.

Tōte consultele doctorilor n'au putut să constate de cătă că papa va muri sigură cădău și veni timpul să moră.

Standard comunică din Rusciu că în virtutea vechilor obișnuințe de parlamentare s'a trămisu lui Osman-pașă unu picioru de coropisuită, uă falca de ploșniță, unu abdomenu de purice, unu doyleacu și unu firu din mustață polcovnicul Pat-patzoglu.

Nu scimă ce va fi înțelesu Osman, destulă că doyleacu i-a prins bine la stomachu.

Scutură.

— Décă așă avea 8 inși ca Mustafa așă cucerit întregu universul.

* * *

Astă-fel numă în căte-va dile de exerciții militari Mustafă devenise unul dintre cei mai eminenți Muste-stafizi.

Cu tōte acestea el nu părăsise nici vechia sa carieră de cofetar oriental. Corespondentii străini și atașații militari din acăstă cetate măncău adesea rahatul de la elu.

* * *

Intr'una din dile Mustafă, absorbitu în răsboinice gănduri retăcia cu unu ciubucu în gură pă malul Dunărei, de unde print' unu excelentu ochiamă privoa din cāndu în cāndu pămentul Românescu.

Vădere sa era peste măsură bună, în cătă chiar și cu ochii liberi, elu putea să zărescă forte bine București și chiar vechia sa reședință, ce să părea inconjurată de uă aureolă dinvină.

Iată dise Mustafă suspinându și punându capul într urechi, aceste locuri le-amă părăsitu. Apoi, revenindu-șă în sine : nu' nimicu, amă venită să jocu „giamparaoa mărrire“.

Ochii lui se umplură de rouă și părea agățăți de celu-l-altu malu alu Dunărei, cāndu unu tunetul analogu cu freamătul talazurilor isbi timpanul nasul său.

Era explosia clubului său, în care puse se tutună amestecat cu pulbere de tunu.

Vr'unu pericolu nu se întâmplase de și Mustafă căduse cu gădăracele în susu.

Locustele aduse în ţără de resbelul Orientului

Cu răsboiul de acum
Jidovimea 'să face drumă

Către ţără Romanescă,
Lumea ca să o jefuiască.

Ia priviți liceuste 'n stolă,
Care-aci nu au altă rolă

De cătă să ne dea tîrcolă
Si la pungă pui-de-giolă.